

Abdeslam Louah Khattabi CAMPIÓ DEL MÓN VETERÀ DE 1.500 m

“Als altres països és molt diferent, tenen més ajudes”

FINANÇAMENT • Campió del món a l'aire lliure a la tardor, Abdeslam Louah Khattabi veu com se li esgota el termini per inscriure's al mundial de pista coberta **RESIGNAT** • “D'això no es pot viure. Però que no tingui despeses és el més essencial”

Borja Sánchez
PUIGCERDÀ

Campió del món de 1.500 a l'aire lliure busca finançament per ser-ho, també, en pista coberta. Abdeslam Louah Khattabi (Espugues de Llobregat, 35 anys) veu com s'acosta el 22 de gener, la data límit per inscriure's al campionat del món de veterans a Daegu. Propietari d'una petita empresa de productes ecològics, que ven per internet i al mercat de Puigcerdà, on viu; veu com la data límit per inscriure's s'acosta i no disposa encara del pressupost que li permeti ser a Corea el proper març.

Campió del món, a Perth. Com s'ho va fer, a l'octubre?

Li vaig guanyar una aposta al meu germà: em va dir que si guanyava el campionat d'Europa a Itàlia em pagava l'avió. I com que vaig guanyar l'europèu a Ancona... Jo només vaig haver de pagar l'estada, però ara ja no puc tornar-lo a enganyar.

L'èxit esportiu li arriba ara, en el moment de ser veterà?

Entre categories inferiors i els absoluts, crec que en tots els anys que he fet atletisme des que vaig començar he pujat sempre, menys tres o quatre vegades, al podi. I, ara, encara estic entrenant molt bé. No he parat i és el primer any que sóc veterà, però lluito amb els absoluts. En pista coberta vaig quedar vuitè absolut en l'estatal de Madrid. Esperem que duri.

La federació catalana el va reconèixer després del mundial. I les institucions no l'ajuden?

L'Ajuntament no hi té interès. No em va enviar ni un missatge de felicitació. Sóc bastant actiu en la lluita contra les coses que no m'agraden. I amb l'Ajuntament sempre hi he tingut una opinió discrepant, no estan fent les coses gaire bé i suposo que, a partir d'aquí, per això no venen ni ajudes ni res de res. Aquest Ajuntament està més encarat al cúrling. Perquè a l'alcalde li agrada, que és com tot, perquè

Abdeslam Louah Khattabi en una prova popular a l'estiu ■ CA MANRESA

si li agradés l'atletisme estarien fetes les pistes que no tenim.

On s'entrena, doncs? A Font Romeu? I a nivell de club?

Sí, per tocar pista hi he d'anar. O si he de fer alguna cosa de qualitat amb coses ràpides, molt i molt ràpides, baixo a Manresa amb en Joan Lleonart, que em porta els entrenaments. Ara estic al Club Esportiu Sant Julià d'Andorra. Sempre he estat en clubs catalans menys el Mislata de València, on vaig estar tres anys: Sant Boi, Gavà, l'ISS, que era L'Hospitalet, l'Agrupació i ara Sant Julià.

Vol anar a Daegu, però, també. És clar, el millor seria un patro-

cinador fix que m'ajudés a pagar els desplaçaments. Viure, tal com està l'atletisme espanyol i català... d'això no es pot viure. Però que no tingui despeses és el més essencial. Sempre, en els clubs en què he estat, he mirat que em paguessin el viatge als campionats d'Espanya. No treure'n profit, però com a mínim que no em costés res. Fins i tot vaig sortir del Mislata perquè ja estava cansat, suposo, de viure a una punta d'Espanya i haver d'anar a l'altra. I després de deu anys viatjant així vaig decidir anar al meu aire. Vaig renunciar a cobrar el que es cobrava, que tampoc era res ni et donava per a res, per poder estar tranquil preparant els cam-

Amb l'Ajuntament sempre hi he tingut discrepàncies. A partir d'aquí, per això no venen ni ajudes ni res de res

Tal com està l'atletisme espanyol i català... d'això no es pot viure. Però que no tingui despeses és el més essencial

Quan falta menys d'un mes, no ho veig. M'hauré de centrar en els campionats d'Europa de Dinamarca, al juliol

molt diferent. Allà hi ha ajudes per tot arreu.

De quants diners estem parlant. Creu que ho aconseguirà?

La quantitat és ben petita. Imagina, estem parlant de 2.500 euros per anar a Corea... Si et dic la veritat, quan falta menys d'un mes, no ho veig. M'hauré de centrar en els campionats d'Europa de Dinamarca, que són al juliol. I, allà, mirar amb una mica més de temps... És una llàstima, perquè estic entrenant molt bé, millor que l'hivern passat.

Sap greu no poder traduir l'estat de forma en els resultats.

Sí, però ens quedem amb l'experiència de Perth, que va ser molt bona. Després de l'absolut a l'aire lliure vaig començar la preparació a Perth i amb en Joan vam acabar fent entrenaments molt i molt bons. Fins i tot, alguns que amb 25 anys no feia.

Va guanyar la cursa fàcilment.

La llàstima va ser que, el mateix dia de la prova, va pujar molt la temperatura. Em va afectar molt: a Font Romeu estava entrenant a 5 o 6 graus i allà, en menys d'una setmana, vaig competir a 36. Vaig sortir tal com vam quedar amb l'entrenador, a trencar la cursa des de l'inici i, quan faltessin 400 metres, aguantar. Tampoc patir gaire perquè amb la calor podia petar i potser m'haurien acabat atrapant. Però la intenció era fer el rècord de Catalunya de veterans, que té 60 anys. Aquest any ho intentarem.

A quant està?

A l'aire lliure a 3:51. A Perth vaig fer 3:54 sol i amb la calor. Amb una bona cursa, acompanyat, baixo de 3:50. Però això mai se sap, perquè quan estava en disposició de fer-ho vaig tenir un petit trencament al sol i vaig haver de parar un temps.

El temps s'esgota... Resignat?

Em quedo amb el campionat d'Europa d'Ancona. Això és gaudir i lluitar, res més. ■

pionats i entrenant bé, perquè moltes vegades la lliga et parteix en dos la preparació.

Deu parlar amb atletes d'altres països. Com hi arriben ells?

Pel que sé, i sense anar més lluny perquè és el país que tinc a 500 metres de casa, que visc al costat de França, és completament diferent. A Font Romeu coneix un professor d'universitat d'allà que fa decatlló. Ell va guanyar el campionat del món a Lió i la federació francesa li va dir si volia anar a Perth a competir: li pagava el viatge. Als altres països és molt diferent, tenen més ajudes. Però això crec que és en tots els àmbits, si comparem França i Espanya és